

Λευκωσία, 24 Οκτωβρίου 2012

Αγαπητέ κύριε Αλεξίου

Σας ευχαριστώ για το γράμμα σας της 12ης Οκτωβρίου και για όλα που γράφετε για την επικοινωνία μας. Έχουν συμπληρωθεί δέκα χρόνια από το πρώτο γράμμα που μου στείλατε και όλα αυτά τα χρόνια με τιφάειτε φίλια σας. Από την Κρήση με βοηθήσατε όσο λίγοι στην έρευνα για τον Κάλλο και τον χίψο στον πληθυσμικό από εκτίμηση και σεβασμό για την προσφορά σας στα ελληνικά γράμματα. Αλλά και για το ήθος και την απλότητά σας. Η συνάντησή μας στο Ηράκλειο το καλοκαίρι του 2010 (και με τη σύμφωνό σας) ήταν για μένα μια εξαιρετική μαθητεία σε μια εποχή χωρίς τπόνισμα.

Η αλληλεγγύη, όπως παρκάδαμ και ανδρώπινη όπως γράφετε, είναι από τα σημαντικότερα είδη του γραπτού λόγου. Τον Βαν Γκογκ τον αγάπησα περισσότερο από τα γράμματά του στον αδερφό του Τέο.

Πρόσφατα ήταν στην Κύπρο ο κ. Bouvier. Με λήξατε και για σας. Μου άρεσε που σας ανάφερε το μικρό σας όνομα («ο Στέλιος») με αγάπη. Τον Οκτώβριο του 1915 είναι η κυβέρνηση Ζαϊτή που απέρριψε την προσφορά της Αγγλίας. Ο Βενιζέλος, στο παρίσι (διάσκεψη ειρήνης), όπως γράφετε, είχε άλλες προτεραιότητες. Και «φτάσαμε» στη σύρινη τραγική πραγματικότητα για την Κύπρο και όλα προηγήθηκαν για τους Έλληνες

της Μικράς Ασίας και αργότερα της Κωνσταντινούπολης.
Δεν έχω ολοκληρώσει ακόμη το άρθρο για τον
Κάλλο με τα νέα στοιχεία. Η πληροφορία ότι
το καλοκαίρι του 1865 λειτουργεί το σχολείο
της δεύτερης γυναίκας του είναι Αχνταβέρηνη (δυστυ-
χώς και στο βιβλίο μου). Σας στέλνω το δηρο-
σίμυρα με την ακριβή ημερομηνία λειτουργίας
του σχολείου στο Λάουζ, 4 Απριλίου 1866. Πώς
και να προλαβαίνετε να διορθώσετε, σε 1866 το 1865,
στο βιβλίο σας Η Ελληνική Νομοτεχνία.

Με πολλή εκτίμηση και φιλικούς
αχαιρετισμούς

Λεόκιος Ζαφείριου